

**L'ANY DE
LA CANADENCA,
DE LA VAGA AL LOCAUT**

CONFLICTE SOCIAL A LA BARCELONA DE 1919

*«después de cuarenta y dos días de huelga,
volvieron al trabajo victoriosos y triunfantes,
y seguros de que lo conquistado era sólo un poco
de aquello a que legítimamente tenían derecho.»*
Solidaridad Obrera 1919

PRESENTACIÓ

**Exposició La Vaga de la Canadencia i
Revista Ateneu Enciclopèdic 42,
a càrrec de membres de l'Ateneu Enciclopèdic Popular**

12 d'abril a les 19h

EXPOSICIÓ

Del 12 al 18 d'abril de 17,30 a 21h.

c/ Joaquín Costa, 34 (FELLA)

UNA EXPOSICIÓ
DE L'ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR
CENTRE DE DOCUMENTACIÓ HISTÒRICA SOCIAL
www.ateneuenciclopedicpopular.org

cnt.catalunya@hotmail.com

LA VAGA DE LA CANADENCA

100 anys de la consecució en Espanya de la jornada de 8 hores de treball. Tenen que haver-hi lluites al carrer per aconseguir els drets a viure dignament, en aquests cas s'inicia la vaga pel

acomiadament de 8 treballadors que protestaren al veure reduïts els seus sous, a més de voler organitzar-se sindicalment. Immediatament la solidaritat del altres treballadors es posa de manifest i declaren un boicot com a protesta, negant-se a tornar al treball fins que no fossin readmesos, però l'empresa, *La Canadencia* empen midas dràstiques i el despedeix a tots, la solidaritat es va estendre a altres seccions i al segon dia n'eren més de dos mils els acomiadats. Si sumaren treballadors d'altres empreses elèctriques, com *Energía Eléctrica de Cataluña* i el 17 de febrer se sumà a la vaga el sector tèxtil. El 27 de febrer la vaga en les companyies d'aigua, gas i electricitat era total.

Ja no era una vaga simplement laboral, s'havia transformat en una vaga social, on les condicions del comitè de vaga foren les següents: llibertat del presos empresonats i la seva readmissió, l'obertura dels sindicats, l'immunitat del comitè de vaga i l'establiment de la jornada de les vuit hores.

Inacceptable per part del govern i les empreses implicades, sota acusacions als treballadors, aquests es mantenien a la lluita, i el 7 de març començà una vaga al sector ferroviari que es faria general el dia 12. El govern publicà un ban de Milans del Bosch amenaçant als treballadors que no es presentessin al lloc de treball, però la gran majoria no es presentaren, degut això, més de tres mil persones foren empresonades al Castell de Montjuïc.

Reunits el 15 i 16 de març, en presència del emissari del govern espanyol, José Morote, es van reunir representants de *La Canadiense* i el comitè de vaga, i el 17 de març s'arribà al acord definitiu, acceptant, després d'un mes i mig de vaga les següents peticions: la llibertat pels treballadors empresonats, la readmissió dels treballadors en vaga sense represàlies, el pagament de la meitat del dies que havia durat la vaga, se establiria la jornada de 8 hores, y darrera l'acord definitiu s'aixecaria l'estat de guerra.

La CNT, per subscriure l'acord, convocà el dia 19 de març una gran assemblea en Barcelona, on assistiren 20.000 treballadors, aprovant l'acord en que s'havia arribat i es donava tres dies al govern per l'alliberament dels empresonats. El 3 d'abril un decret del govern establí la jornada de 8 hores. La CNT s'aniria incrementant havent viscut una experiència de vaga de 44 dies i que serviria per assentar les bases de les lluites i resistències en els següents anys, on els sindicats lliures de la patronal assassinarien a més de 500 anarcosindicalistes.

*** Notes preses de Angel Malatesta

LA VAGA DE LA CANADENCA

dijous, 4 d'abril de 2019 22:27 - Darrera actualització dijous, 4 d'abril de 2019 22:33
